TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 21. jūlijā *

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "English pink" reģistrācijas pieteikums — Vārdiskas preču zīmes "PINK LADY" un grafisku preču zīmju, kas ietver vārdiskus elementus "Pink Lady", īpašnieka iebildumi — Iebildumu noraidījums — Eiropas Savienības preču zīmju tiesas nolēmums — Grozīšana — Res judicata spēks

Lieta C-226/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 18. maijā iesniedza

Apple and Pear Australia Ltd , Viktorija [*Victoria*] (Austrālija),

Star Fruits Diffusion , Kaderusa [*Caderousse*] (Francija),

ko pārstāv *T. de Haan*, *avocat*, un *P. Péters*, *advocaat*,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*), ko pārstāv *J. Crespo Carrillo*, pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē,

Carolus C. BVBA , Niuverkerkena [*Nieuwerkerken*] (Beļģija),

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda ceturtās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*] un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretāre V. Džakobo-Peironela [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 4. februāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 13. aprīļa tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – franču.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Apple and Pear Australia Ltd* un *Star Fruits Diffusion* lūdz atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 25. marta spriedumu *Apple and Pear Australia Ltd* un *Star Fruits Diffusion/*ITSB – *Carolus C.* ("English pink") (T-378/13, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2015:186) daļā, kurā šajā spriedumā noraidīta to prasība, ar kuru galvenokārt lūgts grozīt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas ceturtās padomes 2013. gada 29. maija lēmumu attiecībā uz iebildumu procesu starp apelācijas sūdzības iesniedzējām un *Carolus C. BVBA* (turpmāk tekstā – apstrīdētais lēmums).

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) preambulas 16. un 17. apsvērums ir formulēti šādi:

"(16) Lēmumiem, kas attiecas uz Eiropas Savienības preču zīmju derīgumu un pārkāpumiem saistībā ar tām, būtu jābūt spēkā un jāaptver visa Savienības teritorija. Tas ir vienīgais veids, kā novērst pretrunīgus tiesu lēmumus un biroja lēmumus un nodrošināt to, lai netiktu skarta Eiropas Savienības preču zīmju vienotība. Noteikumi Padomes [2000. gada 22. decembra] Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [OV 2001, L 12, 1. lpp.] būtu jāpiemēro visām prasībām, kas saistās ar Eiropas Savienības preču zīmēm, izņemot tos gadījumus, kad šī regula no minētajiem noteikumiem atkāpjas.

(17) Būtu jāizvairās no pretrunīgiem spriedumiem attiecībā uz prasībām, kurās iesaistītas tās pašas puses un kuras attiecas uz tām pašām darbībām, un kuras celtas par Eiropas Savienības preču zīmēm un paralēlām valstu preču zīmēm. [..]"

3 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 6. pantam Eiropas Savienības preču zīmi iegūst ar reģistrāciju.

4 Šīs regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā ir noteikts:

"1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

[..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi].

[..]

5. Turklāt, ja 2. punkta nozīmē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to reģistrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja attiecībā uz agrāku Eiropas Savienības preču zīmi tā ir Savienībā pazīstama un attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi tā ir pazīstama attiecīgajā dalībvalstī un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt."

5 Minētās regulas 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā ir noteikts:

"Eiropas Savienības preču zīme piešķir tās īpašniekam uz to ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešajām personām bez viņa piekrišanas darījumos [komercdarbībā] izmantot:

[..]

b) jebkādu apzīmējumu, kurš tā identiskuma vai līdzības Eiropas Savienības preču zīmei dēļ un Eiropas Savienības preču zīmes aptverto preču vai pakalpojumu un zīmes identiskuma vai līdzības dēļ varētu maldināt sabiedrību [radīt sabiedrībai sajaukšanas iespēju]; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi];

c) jebkādu apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs Eiropas Savienības preču zīmei saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta Eiropas Savienības preču zīme, ja šī pēdējā ir [Savienībā] pazīstama un ja minētās zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no Eiropas Savienības preču zīmes atšķirīguma vai pazīstamības vai tai kaitēt."

6 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 41. panta 1. punkta sākuma daļai trīs mēnešos pēc Eiropas Savienības preču zīmes pieteikuma publicēšanas atbilstoši šīs regulas 8. pantam var iesniegt iebildumus pret preču zīmes reģistrāciju, pamatojot, ka to nevar reģistrēt.

7 Regulas Nr. 207/2009 42. panta 5. punktā ir paredzēts:

"Ja iebildumu izskatīšanā atklājas, ka preču zīmi nevar reģistrēt attiecībā uz dažām vai visām precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko ir iesniegts Eiropas Savienības preču zīmes pieteikums, pieteikumu attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem noraida. Pārējos gadījumos iebildumus noraida."

8 Atbilstoši šīs regulas 56. panta 3. punktam "pieteikumu par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu nepieņem, ja pieteikums saistībā ar to pašu jautājumu un prasības priekšmetu, kurā iesaistītas tās pašas puses, ir ticis izskatīts dalībvalsts tiesā un ir pieņemts galīgais lēmums".

9 Saskaņā ar minētās regulas 65. panta 3. punktu "tiesai ir piekritība anulēt vai grozīt apstrīdēto lēmumu."

10 Šīs pašas regulas 95. panta 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis nosaka savā teritorijā cik iespējams ierobežotu skaitu valsts pirmās un otrās instances tiesu un tribunālu, turpmāk "Eiropas Savienības preču zīmju tiesas", kas veic funkcijas, kas tām piešķirtas ar šo regulu."

11 Regulas Nr. 207/2009 96. pantā ir paredzēts:

"Eiropas Savienības preču zīmju tiesām ir izņēmuma piekritība attiecībā uz:

a) visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts likums, prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmēm;

[..]

c) visām prasībām, kas celtas 9. panta 3. punkta otrajā teikumā minēto darbību rezultātā;

d) pretprasībās par Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu atbilstoši 100. pantam."

12 Šīs regulas 100. panta 1., 2., 6. un 7. punktā ir noteikts:

"1. Pretprasību par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu var pamatot tikai ar šajā regulā minētajiem atcelšanas vai spēkā neesamības iemesliem.

2. Eiropas Savienības preču zīmju tiesa noraida pretprasību par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu, ja Biroja lēmums attiecībā uz to pašu jautājumu un prasības priekšmetu, attiecībā uz tām pašām pusēm jau ir kļuvis galīgs.

[..]

6. Ja Eiropas Savienības preču zīmju tiesa pretprasībā par Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu ir pasludinājusi spriedumu, kas kļuvis galīgs, sprieduma kopiju nosūta Birojam. Puses var pieprasīt informāciju par šādu pārsūtīšanu. Birojs spriedumu ieraksta Eiropas Savienības Preču zīmju reģistrā saskaņā ar īstenošanas regulas noteikumiem.

7. Eiropas Savienības preču zīmju tiesa, kas izskata pretprasību par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu, pēc Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka iesnieguma un pēc citu pušu uzklausīšanas var apturēt lietas izskatīšanu un var lūgt atbildētājam tās noteiktā termiņā iesniegt Birojam pieteikumu par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu. Ja pieteikumu noteiktajā termiņā neiesniedz, lietas izskatīšanas process turpinās; pretprasību uzskata par atsauktu. Piemēro 104. panta 3. punktu."

13 Minētās regulas 109. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts:

"2. Tiesa, kas izskata prasību par pārkāpumu attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi, prasību noraida, ja ir nolasīts galīgs spriedums pēc būtības par to pašu prasības priekšmetu un starp tām pašām pusēm attiecībā uz identisku valsts preču zīmi, kas ir derīga attiecībā uz identiskām precēm vai pakalpojumiem.

3. Tiesa, kas izskata prasību par pārkāpumu attiecībā uz valsts preču zīmi, prasību noraida, ja ir pasludināts galīgais spriedums pēc būtības par to pašu prasības priekšmetu un starp tām pašām pusēm attiecībā uz identisku Eiropas Savienības preču zīmi, kas ir derīga attiecībā uz identiskām precēm vai pakalpojumiem."

Tiesvedības priekšvēsture

14 2009. gada 13. oktobrī *Carolus C.* iesniedza *EUIPO* Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009. Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "English pink".

15 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 31. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām (turpmāk tekstā – "Nicas nolīgums") un atbilst tostarp svaigiem augļiem un dārzeņiem.

16 2010. gada 20. aprīlī apelācijas sūdzības iesniedzējas saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 41. pantu iesniedza iebildumus pret attiecīgās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz šīm pašām precēm.

17 Iebildumi bija balstīti uz šādām agrākām preču zīmēm:

— Eiropas Savienības vārdisku preču zīmi "PINK LADY", kas 2003. gada 27. februārī ir reģistrēta ar Nr. 2042679, aptver Nicas nolīguma izpratnē 31. klasē ietilpstošas preces un atbilst šādam aprakstam: "zemkopības un dārzkopības produkti, tostarp augļi, graudi, augi un koki, it īpaši āboli un ābeles";

— Eiropas Savienības grafisku preču zīmi Nr. 4186169, kas reģistrēta 2005. gada 15. decembrī un ir attēlota zemāk redzamā veidā, aptver Nicas nolīguma izpratnē 31. klasē ietilpstošas preces un atbilst šādam aprakstam – "svaigi augļi; āboli; augļu koki; ābeles":

— Eiropas Savienības grafisku preču zīmi Nr. 6335591, kas reģistrēta 2008. gada 30. jūlijā un ir attēlota zemāk redzamā veidā, aptver Nicas nolīguma izpratnē 31. klasē ietilpstošas preces un atbilst šādam aprakstam – "zemkopības un dārzkopības produkti, tostarp augļi, graudi, augi un koki, it īpaši āboli un ābeles":

18 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā paredzētajiem pamatiem.

19 Ar 2011. gada 27. maija lēmumu *EUIPO* Iebildumu nodaļa noraidīja šos iebildumus.

20 2011. gada 7. jūnijā apelācijas sūdzības iesniedzējas, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par minēto lēmumu.

21 Ar 2012. gada 28. jūnija spriedumu, kas pasludināts, izskatot prasību par preču zīmes pārkāpumu, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas ir cēlušas, balstoties uz agrāku Eiropas Savienības vārdisku un agrākām Eiropas Savienības grafiskām preču zīmēm un Beniluksa preču zīmi Nr. 559177, *tribunal de commerce de Bruxelles* [Briseles Komerctiesa] (Beļģija) kā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa atcēla Beniluksa preču zīmi "ENGLISH PINK" un aizliedza *Carolus C.* izmantot šo apzīmējumu Eiropas Savienībā. Ar 2012. gada 4. jūlija vēstuli apelācijas sūdzības iesniedzējas nosūtīja minēto spriedumu *EUIPO*. Ar 2012. gada 29. augusta vēstuli tās informēja *EUIPO*, ka *Carolus C.* ir piekritusi spriedumam un tātad tas ir kļuvis galīgs.

22 *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome ar apstrīdēto lēmumu noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēju apelācijas sūdzību par šī biroja Iebildumu nodaļas lēmumu. *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome tostarp norādīja, ka starp konfliktējošajām preču zīmēm nav vizuālās, konceptuālās un fonētiskās līdzības, un secināja par sajaukšanas iespējas neesamību.

23 Tā arī uzsvēra, ka *EUIPO* Iebildumu nodaļa pareizi ir apkopojusi apelācijas sūdzības iesniedzēju sniegto daudzo pierādījumu saturu un pienācīgi ir pamatojusi savu secinājumu, ka visi šie pierādījumi ir nepietiekami un nepārliecinoši.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

24 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 23. jūlijā, *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion* cēla prasību, galvenokārt lūdzot grozīt apstrīdēto lēmumu un pakārtoti – atcelt šo lēmumu.

25 Savas prasības pamatojumam tās izvirzīja septiņus pamatus. Pirmais pamats, proti, Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums, bija balstīts uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību attiecībā uz sekām, kādas izriet no *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija sprieduma. Otrais pamats attiecās uz *res judicata* spēka principa pārkāpumu. Saistībā ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas atsaucās uz vispārējo tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu. Ceturtais pamats bija balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpumu. Piektais un sestais pamats bija saistīti attiecīgi ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpumu. Septītais pamats bija balstīts uz šīs pašas regulas 75. panta pārkāpumu tāpēc, ka *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome apstrīdēto lēmumu esot pamatojusi ar motīviem, par kuriem lietas dalībniecēm nebija iespējas paust savu viedokli.

26 Vispārējā tiesa ar pārsūdzēto spriedumu atcēla Apelācijas padomes lēmumu, jo tajā nebija ņemts vērā *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija spriedums un nebija izvērtēta šī sprieduma iespējamā ietekme uz iebildumu procesa iznākumu. Pārējā daļā Vispārējā tiesa noraidīja *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion* prasību. Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumiem par apstrīdētā lēmuma grozīšanu Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 68., 70. un 71. punktā būtībā uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas nevar atsaukties uz *res judicata* spēku, kāds piemīt *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija spriedumam, un, tā kā *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome nav ņēmusi vērā minēto spriedumu un nav izvērtējusi iespējamo tā ietekmi uz strīda risinājumu, Vispārējā tiesa nevar noteikt, kāds lēmums šai Apelācijas padomei bija jāpieņem, un tātad tā nevar īstenot savas [lēmuma] grozīšanas pilnvaras.

Lietas dalībnieku prasījumi

27 *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion* savā apelācijas sūdzībā lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā noraidīta to prasība par galvenokārt apstrīdētā lēmuma grozīšanu;

— grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju apelācijas sūdzība, ko tās iesniedza *EUIPO* Apelācijas ceturtajai padomei, ir pamatota un līdz ar to ir jāapmierina viņu iebildumi pret Eiropas Savienības preču zīmes "English pink" reģistrāciju, un

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt visus apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus gan apelācijas tiesvedībā, gan tiesvedībā pirmajā instancē.

28 *EUIPO* prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt apelācijas sūdzību un

— piespriest *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

29 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion* izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats attiecas uz *res judicata* spēka principa pārkāpumu. Otrais pamats saistīts ar vispārējo tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu. Trešais pamats ir saistīts ar Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punkta pārkāpumu.

Par pieņemamību

30 *EUIPO* uzskata, ka apelācijas sūdzība ir nepieņemama, izņemot, ja, kā to apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzējas, *tribunal de commerce de Bruxelles*, kas rīkojas kā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa, 2012. gada 28. jūnija spriedumam bija *res judicata* spēks un attiecīgi tas bija saistošs gan *EUIPO* Apelācijas ceturtajai padomei, gan Vispārējai tiesai.

31 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka *EUIPO* izvirzītā iebilde par nepieņemamību attiecas uz apelācijas sūdzības pamatu vērtējumu pēc būtības. Proti, jautājums par to, vai *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija spriedumam patiešām bija *res judicata* spēks un attiecīgi tas bija saistošs *EUIPO* Apelācijas ceturtajai padomei, ir apelācijas sūdzības izvērtējuma priekšmets.

32 Tāpēc *EUIPO* izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Pēc būtības

Par pirmo un otro pamatu

– Lietas dalībnieku argumenti

33 Saistībā ar savu pirmo un otro pamatu, kuri, ņemot vērā to saistību, ir jāizvērtē kopā, apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka *tribunal de commerce de Bruxelles* galīgais 2012. gada 28. jūnija spriedums nav pietiekams, lai noteiktu, kādu lēmumu bija jāpieņem *EUIPO* Apelācijas ceturtajai padomei.

34 Saistībā ar savu pirmo pamatu tās uzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 64. punktā nospriežot, ka *res judicata* spēks nav saistošs nedz *EUIPO* Apelācijas padomei, nedz Savienības tiesai, kad tā īsteno tiesiskuma kontroli un [lēmuma] grozīšanas pilnvaras atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punktam, bez pienācīga attaisnojuma ir atkāpusies no vispārējā *res judicata* spēka principa. Saistībā ar otro pamatu tās piebilst, ka šādi Vispārējā tiesa ir pārkāpusi arī vispārējos tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus.

35 Ar pirmo argumentu, kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzījušas pirmā pamata ietvaros, tās apgalvo, ka ir kļūdaini un nepilnīgi uzskatīt – kā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi pārsūdzētā sprieduma 59. un 63. punktā –, ka apelācijas padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz Regulu Nr. 207/2009, kā to ir interpretējušas Savienības tiesas. Proti, attiecībā uz *EUIPO* neesot noteikts izņēmums no vispārējo Savienības tiesību principu, starp kuriem ir *res judicata* spēka princips, ievērošanas.

36 Ar otro argumentu, kas izvirzīts pirmā pamata ietvaros, apelācijas sūdzības iesniedzējas pauž uzskatu, ka pretēji administratīvajam lēmumam, kas tiek pieņemts iebildumu procesā, tādam tiesas nolēmumam kā *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija spriedumam piemīt *res judicata* spēks. Šajā ziņā vienīgi galīgajam *EUIPO* lēmumam attiecībā uz jau reģistrētas preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu vai atcelšanu esot *res judicata* spēks un tas esot saistošs Eiropas Savienības preču zīmju tiesām.

37 Ar savu trešo argumentu pirmā pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka *tribunal de commerce de Bruxelles*, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, ir lēmusi Eiropas Savienības autonomas preču zīmju sistēmas, kuras daļa tā ir, ietvaros. Šī tiesa, rīkojoties saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 95. pantu, esot konstatējusi sajaukšanas iespēju un apelācijas sūdzības iesniedzēju preču zīmju ar reputāciju pārkāpumu, pamatojoties vienīgi uz šo regulu. Tādējādi vārdiska apzīmējuma "English pink" izmantošanas aizliegums esot ticis noteikts attiecībā uz visu Savienības teritoriju, lai aizsargātu apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības, kas izriet no Savienības tiesībām.

38 Apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka atšķirībā no situācijas, kas bija pamatā spriedumam lietā *Emram*/ITSB – *Guccio Gucci* ("G") (T-187/10, EU:T:2011:202), puses tiesvedībā *tribunal de commerce de Bruxelles* un procesā *EUIPO* ir tās pašas, tās rīkojas tajā pašā statusā un balstās uz tām pašām tiesībām attiecībā uz to pašu apstrīdēto apzīmējumu, pamatojoties vienīgi uz Regulu Nr. 207/2009.

39 Ar savu ceturto argumentu pirmā pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka šīs regulas preambulas 17. apsvērums, kā arī 109. panta 2. un 3. punkts apstiprina, ka Eiropas Savienības autonomās preču zīmju sistēmas neatkarībai ir jābūt augstākai prioritātei nekā vispārējam *res judicata* spēka principam.

40 Saistībā ar savu piekto argumentu tā paša pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 60. un 63. punktā, tādu specifisku normu neesamība Regulā Nr. 207/2009, kurās norādīts, ka iebildumu procesā *EUIPO* ir saistošs Eiropas Savienības preču zīmju tiesas nolēmums, nevar būt pamats, lai atteiktos piemērot *res judicata* spēka principu.

41 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējās tiesas atteikums grozīt apstrīdēto lēmumu ir vēl jo mazāk pamatots tāpēc, ka gan Regulas Nr. 207/2009 vispārējā sistēma, gan mērķi un funkcionālais uzdevums paredz, ka *EUIPO* neapšauba Eiropas Savienības preču zīmju tiesu galīgos nolēmumus, it īpaši tos, kas pieņemti lietās, kurās ir "tās pašas puses".

42 Saistībā ar sesto argumentu pirmā pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzējas uzsver, ka *tribunal de commerce de Bruxelles* pasludinātais aizliegums attiecas uz vārdiska apzīmējuma "English pink" izmantošanu visā Savienībā. Vispārējā tiesa šajā ziņā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, tostarp pārsūdzētā sprieduma 63. un 65. punktā, ka tiesvedība par preču zīmes pārkāpumu attiecās vienīgi uz valsts preču zīmi vai ka tās priekšmets bija vienīgi Beniluksa preču zīmes "ENGLISH PINK" atcelšana un šīs preču zīmes izmantošanas aizliegums.

43 Saistībā ar septīto argumentu šī pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi pārsūdzētā sprieduma 65. līdz 68. punktā, prasības par preču zīmes pārkāpumu, kuru izskatīja *tribunal de commerce de Bruxelles*, pamati un priekšmets un prasības par preču zīmes pārkāpumu, kas norisinājās kā iebildumu process *EUIPO*, pamati un priekšmets ir identiski. Tādējādi Vispārējā tiesa kļūdaini esot atteikusies piemērot *res judicata* spēka principu, kāds tas ir atspoguļots Regulā Nr. 207/2001 un Regulā Nr. 44/2001.

44 Attiecībā uz šo abu prasību pamatu, proti, tiesību normu, uz kuru veikta atsauce kā uz prasības pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka tā nemainās atkarībā no pantu vai punktu, uz kuriem veikta atsauce, numerācijas. Šajā ziņā nozīme esot vienīgi tiesiskajam pamatam, proti, piemērojamajam tiesību jēdzienam. Tā izskatāmajā lietā gan tiesvedībā *tribunal de commerce de*

Bruxelles, gan procesā *EUIPO* esot veikta atsauce uz "sajaukšanas iespēju" un "Eiropas Savienības preču zīmes ar reputāciju pārkāpumu" Regulas Nr. 207/2009 izpratnē. Runa esot par diviem vienā un tajā pašā regulā ietvertiem jēdzieniem neatkarīgi no minētās regulas dažādo pantu numerācijas.

45 Attiecībā uz priekšmetu, kas ir prasības mērķis, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka tas nevar tikt ierobežots, paredzot vienīgi formālu identiskumu. Ar prasību procesā *EUIPO* un prasību tiesvedībā *tribunal de commerce de Bruxelles* esot lūgts atzīt, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, pārkāpumus, kurus vārdiskais apzīmējums "English pink" rada apelācijas sūdzības iesniedzēju ekskluzīvajām tiesībām uz to agrākajām Eiropas Savienības preču zīmēm. Tādējādi abām prasībām esot viens priekšmets, proti, noteikt *Carolus C.* atbildību par apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesību pārkāpumu. Šajā ziņā šo priekšmetu nekādi negroza fakts, ka iestādes nosaka atšķirīgus sodus attiecībā uz šo priekšmetu, proti, pirmkārt, aizliegumu izmantot vārdisku apzīmējumu "English pink" kā Beniluksa preču zīmi un, otrkārt, atsaka vārdiska apzīmējuma "English pink" kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

46 *EUIPO* uzskata, ka pirmais un otrais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

– Tiesas vērtējums

47 Saistībā ar savu pirmo un otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas būtībā norāda, ka *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija spriedumam bija *res judicata* spēks un līdz ar to šis spriedums bija saistošs *EUIPO* Apelācijas ceturtajai padomei, kas izvērtēja to pieteikumu par iebildumiem pret vārdiska apzīmējuma "English pink" kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

48 Vispirms ir jāuzsver, kā to savu secinājumu 51. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, ka nevienā no Regulas Nr. 207/2009 normām nav paredzēta tāda procesuālā situācija, kāda aplūkota izskatāmajā lietā, proti, mijiedarbība starp prasību par preču zīmes pārkāpumu, kas celta Eiropas Savienības preču zīmju tiesā attiecībā uz agrāku Eiropas Savienības preču zīmi un valsts preču zīmi, no vienas puses, un iebildumu process pret reģistrāciju, kas uzsākts *EUIPO*, balstoties uz to pašu agrāko Eiropas Savienības preču zīmi un to pašu apzīmējumu kā valsts preču zīmi, kuru lūdz reģistrēt Savienības līmenī. Konkrētāk, kā Vispārējā tiesa to ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 60. punktā, Regulā Nr. 207/2009 nav ietverta neviena tiesību norma, saskaņā ar kuru *EUIPO* instancēm, īstenojot savas ekskluzīvās pilnvaras Eiropas Savienības preču zīmju reģistrācijas jomā un tostarp izvērtējot iebildumus pret preču zīmju reģistrāciju, ir saistošs Eiropas Savienības preču zīmju tiesas nolēmums, kurš pieņemts prasības par preču zīmes pārkāpumu kontekstā, pat ja tas ir kļuvis galīgs.

49 Tādējādi no minētās regulas, it īpaši no tās preambulas 16. un 17. apsvēruma, izriet, ka Eiropas Savienības likumdevējs ir ieviesis mehānismus, kuru mērķis ir nodrošināt vienotu Eiropas Savienības preču zīmes aizsardzību visā Savienības teritorijā, tādējādi apstiprinot Eiropas Savienības preču zīmes vienoto raksturu. Kā Vispārējā tiesa to ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 58. punktā, šajā kontekstā Savienības likumdevējs ir radījis Eiropas Savienības preču zīmju tiesas, piešķirot tām kompetenci noteikt tādus aizliegumus turpināt darbības, ar kurām tiek pārkāpta vai varētu tikt pārkāpta Eiropas Savienības preču zīme, kuriem ir spēks visā Savienības teritorijā.

50 Turpretim no Regulas Nr. 207/2009, konkrēti, tās IV iedaļas attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas procesu, izriet, ka *EUIPO* ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz šādas preču zīmes reģistrāciju un iebildumiem pret šo reģistrāciju. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 63. punktā pamatoti ir norādījusi, ka *EUIPO* ir vienīgā instance, kurai Savienības likumdevējs ir piešķīris pilnvaras izvērtēt reģistrācijas pieteikumus un attiecīgi atļaut vai atteikt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju. Tādu normu neesamība, kurās paredzēts, ka *EUIPO* instancēm, īstenojot savu kompetenci attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju vai iebildumiem pret šo reģistrāciju, ir saistošs Eiropas Savienības preču zīmju tiesas nolēmums, kurš ir kļuvis galīgs, tātad šķiet *EUIPO* ekskluzīvās kompetences šajā jomā konsekvence.

51 Turklāt ir jāatgādina, cik nozīmīgs ir *res judicata* spēka princips gan Savienības tiesību sistēmā, gan valstu tiesību sistēmās. Lai nodrošinātu tiesību un tiesisko attiecību stabilitāti, kā arī pareizu tiesvedību, ir svarīgi, lai tiesu nolēmumi, kas kļuvuši galīgi pēc tam, kad izmantotas visas pārsūdzības iespējas, vai pēc tam, kad beidzies šādai pārsūdzībai paredzētais termiņš, vairs nevarētu tikt apstrīdēti (spriedumi, 2014. gada 10. jūlijs, *Impresa Pizzarotti*, C-213/13, EU:C:2014:2067, 58. punkts, un 2015. gada 6. oktobris, *Târșia*, C-69/14, EU:C:2015:662, 28. punkts).

52 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan Regulā Nr. 207/2009 tieši nav definēts jēdziens "*res judicata* spēks", no šīs regulas, konkrēti tās 56. panta 3. punkta un 100. panta 2. punkta, izriet, ka tā paredz – lai dalībvalsts tiesas nolēmumiem vai *EUIPO* lēmumiem, kuri ir kļuvuši galīgi, būtu *res judicata* spēks un tātad tie varētu būt saistoši šādai tiesai vai *EUIPO*, tajās notiekošajos paralēlajos procesos ir jābūt tām pašām pusēm, tam pašam priekšmetam un [prasības] pamatam.

53 Ņemot vērā, ka procesos *tribunal de commerce de Bruxelles* un *EUIPO* Apelācijas ceturtajā padomē bija iesaistītas tās pašas puses, līdz ar to ir jāpārbauda, vai šiem procesiem bija viens un tas pats priekšmets.

54 Izskatāmajā lietā priekšmeti, proti, attiecīgie prasījumi lietās, kuras izskatīja *tribunal de commerce de Bruxelles* un *EUIPO*, nav identiski. Prasības par preču zīmes pārkāpumu šajā [Beļģijas] tiesā priekšmets bija Beniluksa preču zīmes "ENGLISH PINK" atcelšana un aizliegums izmantot šo apzīmējumu Savienības teritorijā, turpretim procesa *EUIPO* priekšmets bija iebildumi pret Eiropas Savienības preču zīmes "English pink" reģistrāciju.

55 Apelācijas sūdzības iesniedzējas šajā ziņā norāda, ka attiecīgajiem procesiem var būt viens un tas pats priekšmets, pat ja runa ir par formāli atšķirīgiem prasījumiem. Ar prasību procesā *EUIPO* un prasību *tribunal de commerce de Bruxelles* esot lūgts atzīt, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, pārkāpumus, kurus *Carolus C.* vārdiskais apzīmējums "English pink" rada apelācijas sūdzības iesniedzēju ekskluzīvajām tiesībām uz to agrākajām Eiropas Savienības preču zīmēm. Tādējādi abām šīm prasībām esot viens priekšmets, proti, noteikt *Carolus C.* atbildību par apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesību pārkāpumu.

56 Šādam apgalvojumam nevar piekrist. Pirmkārt, preču zīmes kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas mērķis, kā tas izriet no Regulas Nr. 207/2009 6. panta, ir iegūt šādu Eiropas Savienības preču zīmi. Tādējādi iebildumu pret šādu reģistrāciju mērķis ir nepieļaut, ka minētās reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs var iegūt attiecīgo preču zīmi. Šajā ziņā atbilstoši šīs regulas 42. panta 5. punktam pēc iebildumu pret reģistrāciju izskatīšanas vai nu tiek noraidīts preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz visām vai daļu no precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko iesniegts minētās preču zīmes reģistrācijas pieteikums, vai arī tiek noraidīti iebildumi.

57 Šādos apstākļos apelācijas sūdzības iesniedzējas nevar apgalvot, ka iebildumu pret reģistrāciju mērķis ir noteikt *Carolus C.* atbildību par to ekskluzīvo tiesību uz to agrākajām Eiropas Savienības preču zīmēm pārkāpumu.

58 Otrkārt, ar prasību par preču zīmes pārkāpumu, kas celta valsts tiesā, kura rīkojas kā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa, agrākās Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks šādas prasības ietvaros cenšas panākt, lai šī tiesa aizliedz tāda apzīmējuma izmantošanu, kurš rada sajaukšanas iespēju ar agrāko Eiropas Savienības preču zīmi. Tādējādi Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks cenšas panākt, lai tiktu atzīta preču zīmes pārkāpēja atbildība par viņa ekskluzīvo tiesību pārkāpumu.

59 Izskatāmajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas ar *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija spriedumu ir panākušas Beniluksa preču zīmes "ENGLISH PINK" atcelšanu, kā arī aizliegumu izmantot šo apzīmējumu Eiropas Savienībā.

60 Lai gan ir taisnība, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 10. un 65. punktā kļūdaini ir aprakstījusi šo aizliegumu kā aizliegumu izmantot Beniluksa preču zīmi "ENGLISH PINK" Savienības teritorijā, šī neprecizitāte negroza šī sprieduma 54. punktā izdarīto secinājumu, saskaņā ar kuru lietu, kuras izskatījusi *tribunal de commerce de Bruxelles* un *EUIPO*, attiecīgie priekšmeti nav identiski, un līdz ar to minētā neprecizitāte nevar būt pamats pārsūdzētā sprieduma atcelšanai.

61 Tomēr ir jānorāda, ka Tiesa, lai arī atšķirīgā faktisko apstākļu kontekstā, jau ir nošķirusi prasības saistībā ar preču zīmes pārkāpumu, preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu un preču zīmes reģistrāciju mērķus, kas izriet no Regulas Nr. 207/2009, tādējādi, ka agrākās Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka iespēja celt prasību par preču zīmes pārkāpumu pret vēlākas Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieku nepadara bezjēdzīgu nedz pieteikuma iesniegšanu *EUIPO* par spēkā neesamības atzīšanu, nedz Eiropas Savienības preču zīmju reģistrācijas procesā pieejamos iepriekšējas kontroles mehānismus (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 21. februāris, *Fédération Cynologique Internationale*, C-561/11, EU:C:2013:91, 48. punkts).

62 Ņemot vērā šī sprieduma 50. punkta atgādināto *EUIPO* instanču ekskluzīvo kompetenci atļaut vai atteikt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, ikvienam procesam *EUIPO* saistībā ar preču zīmes kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju vai iebildumiem pret šo reģistrāciju ir atšķirīgs priekšmets salīdzinājumā ar ikvienas valsts tiesā notiekošas tiesvedības priekšmetu, pat ja minētā tiesa rīkojas kā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa.

63 Tādējādi ir jākonstatē, ka tiesvedībai *tribunal de commerce de Bruxelles* un procesam *EUIPO* bija atšķirīgi priekšmeti un līdz ar to Vispārējā tiesa, izdarot šādu konstatējumu, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Tā kā nosacījumi attiecībā uz pušu, [prasības] priekšmeta un pamatu identiskumu ir kumulatīvi, šāds konstatējums vien ir pietiekams, lai secinātu par *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija sprieduma *res judicata* spēka neesamību attiecībā uz apstrīdēto lēmumu.

64 Tāpēc Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, varēja nospriest, ka *res judicata* spēka principam nebija tādas iedarbības, lai *EUIPO* Apelācijas ceturtajai padomei būtu saistošs *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija spriedums.

65 Līdz ar to pirmais un otrais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

Par trešo pamatu

66 Saistībā ar savu trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka Vispārējā tiesa, atsakoties grozīt apstrīdēto lēmumu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punktu. Apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka gan *EUIPO* Apelācijas ceturtajai padomei, gan Vispārējai tiesai bija jālemj tāpat, kā ir lemts *tribunal de commerce de Bruxelles* 2012. gada 28. jūnija spriedumā, saskaņā ar vispārējo *res judicata* spēka principu un vispārējiem tiesiskās noteiktības, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības principiem.

67 Kā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 56. punktā, Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras ar savu vērtējumu aizstāt *EUIPO* Apelācijas padomes vērtējumu, ne arī veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru minētā padome vēl nav paudusi viedokli (spriedums, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin*/ITSB, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. punkts).

68 Trešā pamata apmierināšana, kā to savā apelācijas sūdzībā arī atzīst apelācijas sūdzības iesniedzējas, tātad ir atkarīga no tā, cik pamatots ir to atbalstītais viedoklis, saskaņā ar kuru *EUIPO* Apelācijas ceturtajai padomei bija jālemj tāpat kā *tribunal de commerce de Bruxelles*. Tomēr no pirmā un otrā pamata noraidīšanas izriet, ka izskatāmajā lietā tas tā nav.

69 Tāpēc trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

70 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, tā kā neviens no pamatiem nav apmierināts, apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

71 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

72 Tā kā *EUIPO* ir lūdzis piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums tām ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) piespriest *Apple and Pear Australia* un *Star Fruits Diffusion* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]